

Τα κόκκινα δάνεια μπορεί να φέρουν 4η ανακεφαλαιοποίηση

Ο πρόεδρος της ΟΤΟΕ μιλάει στα «ΝΕΑ» και παρατηρεί ότι η κυβερνητική επαγγελία της επιστροφής στην ανάπτυξη παραμένει όνειρο θερινής νυκτός ενώ πιστεύει ότι ο λογαριασμός που ετοιμάζεται θα είναι βαρύς και «tois μειρητοίς»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΗΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΑΧΗΣ

με καταστρεπτικές συνέπειες στην οικονομία και το τραπεζικό σύστημα. Υποστηρίζει ακόμη ότι η κυβερνητική επαγγελία της επιστροφής στην ανάπτυξη παραμένει όνειρο θερινής νυκτός σημειώνοντας ότι κανείς δεν μπορεί να βασιστεί σε μια κυβέρνηση που συνεχώς αυτοδιαψεύδεται και υπογραμμίζει ότι η κοινωνία δεν αντέχει άλλα μέτρα που παγιώνουν, βαθαίνουν και προεκτείνουν ένα υφεσιακό, φορομπηχτικό και αδιέξοδο μείγμα πολιτικής.

Η κυβέρνηση συζητά με τους δανειστές τη λήψη νέων μέτρων στο αφορολόγητο, στις συντάξεις και στα εργασιακά. Αντέχει η κοινωνία;

Όπως και στη διαπραγμάτευση του 2015, η κυβέρνηση προσπαθεί να καλύψει ένα τραγικό έλλειμμα στρατηγικής με πλεόνασμα πηχρών διακτιρύσεων. Αφού έχασε πολύτιμο χρόνο, τώρα εγκαταλείπει και τις κόκκινες γραμμές της. Ο λογαριασμός που μας ετοιμάζουν είναι βαρύς και «tois μειρητοίς» για τη συντριπτική πλειοψηφία των συμπολιτών μας. Στο μεταξύ οι πολίτες δοκιμάζονται από την ανθρωπιστική κρίση, από υψηλή ανεργία, ανασφάλεια, εργασιακή απορρύθμιση, παραγωγική οπισθοδρόμηση, με τη φτώχεια να εκτινάσσεται κατά 40%. Η κοινωνία δεν αντέχει άλλα μέτρα που παγιώνουν, βαθαίνουν και προεκτείνουν ένα υφεσιακό, φορομπηχτικό και αδιέξοδο μείγμα πολιτικής. Ούτε μπορεί να βασιστεί σε μια κυβέρνηση που συνεχώς αυτοδιαψεύδεται.

Οι επιπτώσεις στο Ασφαλιστικό των τραπεζοϋπαλλήλων από τον νόμο Κατρούγκαλου;

Ακυρώνονται ασφαλιστικά δικαιώματα δεκαετιών, για τα οποία οι τραπεζοϋπάλληλοι πλήρωσαν υπέρογκες εισφορές, πολλαπλάσιες σε σύγκριση με άλλα Ταμεία. Ισοπεδώνονται οι κύριες συντάξεις ενώ σφαγιάζονται αυθαίρετα οι επικουρικές. Η ΟΤΟΕ μαζί με τους συλλόγους - μέλη της

προσέφυγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ζητώντας τεκμηριωμένα την ακύρωση αυτού του νόμου. Ενός νόμου που παραβιάζει το Σύνταγμα, την αρχή της ανταποδοτικότητας, τα κατοχυρωμένα με καταστατικές διατάξεις ασφαλιστικά δικαιώματα. Ενός νόμου που μετατρέπει την κοινωνική ασφάλιση σε εργαλείο εξυπηρέτησης φοροεισπρακτικών σκοπιμοτήτων, προκλητικά αγνοώντας τη συνεισφορά, τις εύλογες προσδοκίες και το συμφέρον των ασφαλισμένων.

Υπάρχει κίνδυνος μαζικών απολύσεων εργαζομένων στις τράπεζες, δεδομένης και της πίεσης των θεσμών για απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων;

Οι θεσμοί ζητούν απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων με το βλέμμα στραμμένο κυρίως στις ΔΕΚΟ που θα περάσουν στο Ταμείο Αποκρατικοποιήσεων, καθώς και στις μεγάλες υπερχρεωμένες επιχειρήσεις που θα αναδιαρθρωθούν. Στον τραπεζικό κλάδο είχαμε ήδη εκτεταμένες μειώσεις προσωπικού, πάνω από 20.000

άτομα έναντι του 2009, με εξοικονόμηση δαπανών πάνω από 40% στο πλαίσιο των ανακεφαλαιοποιήσεων και των σχεδίων ανασυγκρότησης των τραπεζών. Οι μειώσεις υλοποιήθηκαν με προγράμματα εθελούσιας εξόδου. Οσο όμως η παρατεινόμενη αβεβαιότητα εμποδίζει την επιστροφή των τραπεζών στην κανονικότητα δεν εφρουσάζουμε παρ' ότι μέχρι σήμερα αποτρέψαμε μαζικές απολύσεις. Αρνητικές πιέσεις, ενδεχόμενα, θα προκύψουν και από την επέκταση των ψηφιακών τεχνολογιών, μπορούν ωστόσο να αντισταθμιστούν εάν η οικονομία επανέλθει σε τροχιά βιώσιμης ανάπτυξης και οι τράπεζες ανακτήσουν τον ρόλο τους.

Ποια είναι η εκτίμησή σας για την πορεία της ελληνικής οικονομίας;

Όπως έδειξαν πρόσφατες ανακοινώσεις της ΕΛΣΤΑΤ, η κυβερνητική επαγγελία της επιστροφής στην ανάπτυξη παραμένει όνειρο θερινής νυκτός. Οσο παρατείνεται η αβεβαιότητα, όσο παραμένουμε εγκλωβισμένοι σε υφεσιακές λογικές και σε υπέρογκες απαιτήσεις πρωτογενών πλεονασμάτων, όσο απομακρύνεται η ένταξή μας στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της ΕΚΤ και η έξοδος της χώρας στις διεθνείς χρηματοδοτικές αγορές, όσο, τέλος, δεν προτάσσουμε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο βιώσιμης ανάπτυξης της οικονομίας που θα δημι-

ουργήσει νέες θέσεις εργασίας, αλλά μόνο άστοχους πειραματισμούς και φρούδες κυβερνητικές υποσχέσεις, δεν μπορώ να είμαι αισιόδοξος.

Σε συνθήκες διεθνοποίησης τι νόημα έχει να καταγγέλλετε «αφελή ληνισμό των τραπεζών»;

Διεθνοποίηση δεν σημαίνει να κάνει τη χώρα ξέφραγο αμπέλι ακυρώνοντας κάθε κανόνα θεμιτής επιχειρηματικότητας. Συγκεκριμένα, η τρίτη ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με τον τρόπο που νομοθετήθηκε από την κυβέρνηση απέκλεισε αυθαίρετα τους εγχώριους και επέτρεψε στους ξένους επενδυτές, κύρια σε funds, να αποκτήσουν δυσανάλογα υψηλά μερίδια σε σχέση με τα κεφάλαια που εισέφεραν. Ήταν μια ασύμμετρη ανακεφαλαιοποίηση εις βάρος των παλαιών μετόχων και του Δημοσίου. Οι εγχώριες τράπεζες υποχρεώθηκαν, έξω από κάθε επιχειρηματική λογική και αντίθετα με τις προβλέψεις για ανάκαμψη της οικονομίας, σε νέα συρρίκνωση και σε εκποίηση κερδοφόρων θυγατρικών στο εξωτερικό και στο εσωτερικό. Με νόμο της κυβέρνησης, στα ΔΣ των τραπεζών τοποθετήθηκαν κυρίως ξένοι, με ελάχιστη γνώση των ελληνικών δεδομένων και αναγκών. Ελέγχοντας τις τράπεζες, τα ξένα funds ελέγχουν και ένα καίριο χαρτοφυλάκιο επιχειρηματικών κατά κύριο λόγο δανείων. Είναι πλέον σε θέση να καθορίσουν τις τύχες κρίσιμων τομέων της οικονομίας με τη σύμπραξη και εξωτραπεζικών εταιρειών διαχείρισης, αγοράς και ανακηματοδότησης δανείων. Σύντομα θα φανεί κατά πόσον οι εν λόγω επενδυτές ήλθαν για να αποκομίσουν θεμιτά κέρδη από την υπεραξία των μετοχών τους ενδυναμώνοντας τις τράπεζες και τον ρόλο τους στην οικονομία ή αντίθετα για να κερδοσκοπήσουν πάνω στο χαρτοφυλάκιο των δανείων, να απομυζήσουν επιχειρήσεις και περιουσίες αφήνοντας στο πέρασμά τους κουφάρια!

Τι πρέπει να γίνει με τα κόκκινα δάνεια;

Τα κόκκινα δάνεια είναι μια βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια της οικονομίας και των τραπεζών. Αποτελούν βραχνά για χιλιάδες συμπολίτες μας και τροχοπέδη για πλήθος επιχειρήσεων.

Η καθυστέρηση των κανόνων διαχείρισής τους δημιουργεί συνθήκες παρατεταμένης αβεβαιότητας ενώ υπάρχει κίνδυνος να οδηγήσει σε μια 4η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με καταστρεπτικές συνέπειες στην οικονομία και το τραπεζικό σύστημα. Τα κόκκινα δάνεια πρέπει να ρυθμιστούν με την αξιοποίηση όλων των επιλογών και με συγκεκριμένα, διαφανή κοινωνικοοικονομικά κριτήρια και κανόνες.

Προσπατούμενο, ωστόσο, είναι η άμεση νομοθέτηση του εξωδικαστικού συμβιβασμού και της νομικής προστασίας των στελεχών που διενεργούν ρυθμίσεις δανείων. Η διαχείριση πρέπει να παραμείνει στις τράπεζες και να μην εκχωρηθεί σε ανεξέλεγκτα κερδοσκοπικά συμφέροντα, που μπορεί να οδηγήσουν στη διάρρηξη του κοινωνικού και οικονομικού ιστού. Οι εργαζόμενοι στον κλάδο θα συμβάλουν τα μέγιστα γιατί είναι και οι ίδιοι μέλη μιας κοινωνίας που πλύνεται καθημερινά από την κρίση.

Σταύρος Κούκιος